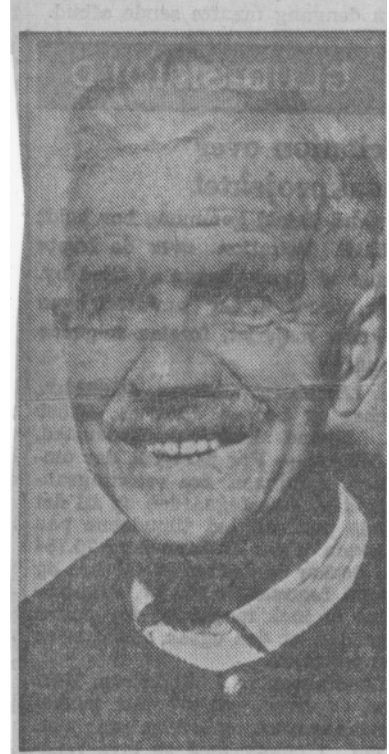

Et jævnt og muntert, virksomt liv paa jord

Oskar Rasmussen, 75 aar gammel.

Fhv. landmand Oskar Rasmussen, Bjørnkær, fylder 75 aar i morgen

Oskar Rasmussen.

Paa strækningen fra Vejle-JuelsmIndevejen til Grund ligger et omraade kaldet Bjørnkær. Det bestaar af tre-fire huse og lige saa mange e, endomme og gaarde. I den første ejendom, man kommer til fra Stouby-siden, bliver der i morgen en fødselsdag at fejre. Det er husets ældste indvaaner, Oskar Rasmusen, som bliver 75. Han bor i sit fødehjem og drev selv ejendommen fra 1926 til 1952, da han overlod tøjlerne til sin datter og svigersøn, Dagny og Vagn *Berg*.

Foruden at passe landbruget, som *han altid* har været levende interesseret i, har Oskar Rasmussen foretaget *sig* mange ting. Han har f. eks. været med til at skrive slutningen af et kapitel i den lokale socialhistorie, idet *han fra* 1928 til 1933 var formand for hjælpeekassen. I denne bestyrelse var der tre fra de borgerlige og to fra Socialdemokratiet, og Oskar Rasmussens formandstid faldt i hjælpeekassens sidste periode, eftersom den 11933 blev afløst af andre sociale foranstaltninger. Han har endvidere haft en hel del at *gøre* med foreningsarbejde og har haft sæde i bl. a. husmandsforeningens og venstrevælgerforeningens bestyrelse, og i sin ungdom gav han sig af med at skrive landbrugsfaglige artikler til „Husmandshjemmet“, men lad os tage tingene i kronologisk rækkefølge...

Oskar Rasmussen, 75 aar gammel.

Dagløn paa 90 øre

I aarene umiddelbart efter aarhundredskiftet var der 3 tdr. land til Oskar Rasmussens fødehjem, men joratilligendet blev senere mere end tredoblet. Faderen var tømrer, men da haandværkerdaglønnen dengang ikke beløb sig til mere end 90 øre, købte han sig et hestespand for at tjene en ekstraskilling ved vognmandskørsel. Der var 9 børn, som en efter en fløj fra reden, men Oskar Rasmussen blev hjemme og hjalp sine forældre, og kom allerede som 14-aarig til at køre mælk til Gammelby mejeri.

— Da jeg blev lidt ældre kørte jeg ogsas gods, grise og en gang imelem menneskelige passagerer til Braaskov og Daugaard stationer fortæller han. Der rørte sig for resten et rigtigt folkeliv paa de dage. Landmændene fragtede grise til Braaskov station. Der kunne være en kø *af* køretøjer langt op ad landevejen, og efterhaanden som aflæsningen l banevogn skred frem, dannede der sig en ny ko ved Braa-

skov købmandsgaard, for her kørte de fleste over for at faa foderstoffer med hjem. Under første verdenskrig var der ret gode landbrugspriser, en ko kostede saaledes omkring 1000 kr, og et hestespand ca. 5000. Sikkert paa grund af velstanden var landbrugs- og højskolerne overfyldte, og da jeg i 1919 ville paa landbrugsskole, maatte jeg skrive til 7 skoler, inden det omsider lykkedes mig at komme ind paa Skaarup. Man fik heller ingen understøttelse paa grund af den store tilgang, og jeg kan huske, opholdet kostede mig 700 kr.

Valle og skummetmælk

Hjemkommet efter 5 maaneder paa skolebænk begyndte Oskar Rasmussen at skrive artikler til „Husmandshjemmet“, og i samme blad førte han en ganske fornøjelig pennekrig med en landbrugskonsulent angaaende fordelene ved at bruge valle som kalvefoder. Vallen var ikke saa meget regnet den gang, fortæller Oskar Rasmussen, men sammen med græs var den et fortrinligt foder til kalve. Konsulenten holdt imidlertid paa skummetmælk, og saa maatte jeg bevise mit synspunkt. Ganske vist gik der 12 kg valle til en foderenhed og kun 6 kg skummetmælk, men da vallen dengang kostede 1 øre pr. kg og skummetmælk maaske 6-7, mente jeg at have bevist de økonomiske fordele ved at bruge valle.

Oskar Rasmussen har altid været levende politisk interesseret, og før valget I 1920 havde han et indlæg i Horsens Folkeblad. — Han vendte sig heri mod det nyopdakede Landmandsparti, som efter Oskar Rasmussens mening kun ville

virke splittende. Det viste *sig Ogsaa* at være rigtigt, selv om Landmandspartiet ikke blev repræsenteret paa tinge.

Vejen til Grund skærer nu Igenem Oskar Rasmussens grusgrav. Denne gav ham megen ekstrabeskæftigelse l trediverne, og l de dage var det ogsaa i økonomisk henseende rart for en landmand at have lidt ekstraindtægter. Han leverede mure- og støbesand til mange kunder og havde meget at rive i. Rasmussen havde den sorg at miste sin hustru efter kun 7 aars ægteskab. Han nyder en god pleje hos sin ældste datter og svigersøn, og tager ofte til Aarhus, hvor hans yngste datter er lærerinde.

— I trediverne blev det anset for lidt af en uriaspost at være formand for hjælpeekassen, fortæller han, men stort set synes jeg det gik godt. Jeg har ogsaa haft mine vanskeligheder, men har lykkeligvis aldrig været syg, og jeg synes egentlig, jeg kan se tilbage paa et jævnt og muntert, virksomt liv. Nu nyder jeg de fordele, der hører alderen til. Tidligere kunne jeg aldrig være hjemmefra paa grund af pligterne, men nu kan jeg tillade mig at rejse rundt og besøge familien, samt nu og da at give gamle venner og naboer en haandsrækning.

P. B.